

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1841/2020
10.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Велимир Липован, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.3509/19 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужених.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.3509/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.3509/19 од 28.11.2019. године, потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Кикинди П бр. 184/18 од 17.06.2019. године којом је утврђено да је тужилац власник некретнина ближе наведених у ставу првом изреке и обавезани тужени да трпе да се тужилац по основу пресуде, а по правном основу наслеђа укњижи као власник истих непокретности и обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужени су преко пуномоћника благовремено изјавили ревизију. Ревизију су изјавили као посебну са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе по питању квалитета државине као услова за стицање својине одржајем.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. У сваком конкретном случају, као и у предметном, цени се савесност држаоца непокретности ради стицања својине одржајем што су судови и ценили у смислу члана 28. став 4. и 5. Закона о основама својинскоправних односа, а иста зависи од утврђених чињеница које се не могу побијати у ревизијском поступку.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном својинском спору поднета дана 18.05.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 100.000,00 динара. Како је вредност спора испод ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић